

20 stycznia 1930 r.

Dol 3/16

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 11082.

Kl. 29 b 6.

Gustav Bonwitt
(Berlin-Charlottenburg, Niemcy).

Sposób przygotowania roztworu do przedzenia sztucznych nici matowych lub o słabym połysku.

Patent dodatkowy do patentu Nr 11050.

Zgłoszono 10 września 1927 r.

Udzielono 4 października 1929 r.

Pierwszeństwo: 24 lutego 1927 r. (Niderlandy).

Najdłuższy czas trwania patentu do 24 września 1944 r.

W patencie Nr 11050 opisany jest sposób otrzymywania z wiskozy sztucznych nici matowych lub o słabym połysku. W myśl wspomnianego wynalazku dodaje się do wiskozy emulgujące ciała, które podczas następującego potem procesu przedzenia nie ulatniają się, a wyparowują podczas suszenia utrwalonego włókna.

Według patentu Nr 11050 opisany sposób polega na tem, że emulgujące ciała lub ich mieszaniny posiadają ciężar właściwy taki sam, jak ciężar właściwy podlegającej obróbce wiskozy.

Dalsze badania wykazały, że sposób

ten może być z dobrym wynikiem zastosowany i do innych płynów do przedzenia. Jako takie płyny stosowane być mogą roztwory błonnika lub związków błonnikowych, oprócz wiskozy, mianowicie roztwory błonnika, wodzianu błonnika i innych pochodnych błonnika, jak azotan błonnika, octan błonnika, alkylo, arylo i aralkylobłonnik i inne estry i eteru mieszane lub proste, w kwasie solnym, ługu sodowym, kwasie octowym, roztworze miedzioamonjakalnym, acetonie, eterze, alkoholo-eterze i innych lotnych i nielotnych rozpuszczalnikach, które mogą mieć za-

stosowanie do wyrobu sztucznego jedwabiu.

Dalej okazało się, że mogą być użyte w tym celu nie tylko ciała, które ulatniają się podczas suszenia nici, lecz można również stosować takie ciała, które częściowo pozostają w gotowym produkcie.

Również, jak według patentu Nr 11050, w myśl niniejszego wynalazku otrzymuje się produkty matowe lub o słabym połysku, o dużej wytrzymałości i dobrej zdolności zabarwiania się.

Różnią się one od znanych produktów matowych głównie tem, że zawierają bardzo drobno rozdzielone cząstki płynu, podczas gdy powierzchnia ścianki nitki w większości przypadków pozostaje nieuszkodzona lub prawie nieuszkodzona.

Jako dodatki mogą być stosownie do wynalazku użyte płynne ciała organiczne, które nie mieszają się lub nie w każdym stosunku mieszają się z cieczami, do których zostają dodane.

Prócz tego nie powinny ciała te, co zresztą jest oczywiste, ulegać rozkładowi przez płyny, do których zostają dodane, jak również nie powinny działać rozkładająco na płyny te, gdyż szkodziłoby to dobremu rezultatowi niniejszego wynalazku. Jako takie ciała stosowane być mogą: jednochlorobenzol, ksylol, uwodorniony naftalen, oleje mineralne o wysokim punkcie wrzenia i t. d.

Dla otrzymania produktu posiadającego żądane własności ważnem jest, aby emulsja nie ulegała rozdzielaniu na składniki, do czego jest potrzebne duże rozproszenie. Dla osiągnięcia takiego rodzaju emulsji w myśl wynalazku stosuje się dodatki lub mieszaniny dodatków, które posiadają ciężar właściwy równy ciężarowi właściwemu podlegającego przeróbce płynu.

Przykład I. Do wiskozy dodaje się 1% oleju parafinowego i po intensywnem wstrząsaniu miesza się z płynem do przę-

dzenia. Następnie roztwór ten poddaje się w zwykły sposób procesowi przedzenia i dalszej obróbce, przyczem otrzymuje się nić matową, posiadającą dobre własności fizyczne.

Przykład II. Około 44 części tetralinu miesza się z 16 częściami czterochlorku węgla. Do wiskozy o ciężarze właściwym 1,12 dodaje się 0,7 procentów wagowych tej mieszaniny. Roztwór ten przerabia się w zwykły sposób; otrzymuje się matowy jedwab o doskonałej wytrzymałości na zerwanie.

Przykład III. Do roztworu octanu błonnika w acetonie, o ciężarze właściwym 0,83 dodaje się 0,7 procentów wagowych oleju parafinowego.

W drugim przykładzie opisano, że w pierw wytwarza się mieszaninę z tetralinu i czterochlorku węgla i mieszaninę tę dodaje się do płynu do przedzenia.

Można oba te składniki dodać oddzielnie każdy i jednocześnie lub jeden po drugim, przyczem otrzymuje się najlepsze wyniki, gdyż w ten sposób miesza się dodatki bardzo dokładnie z płynem i ciężar właściwy mieszaniny tych dodatków jest prawie równy ciężarowi właściwemu roztworu do przedzenia.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób przygotowania roztworów do przedzenia sztucznych nici matowych lub o słabym połysku, zapomocą dodawania mieszaniny emulgujących ciał, posiadającej taki sam ciężar właściwy jak płyn przędzalniczy, według patentu Nr 11050, znamieny tem, że mieszaninę tę dodaje się do roztworu octanu błonnika, nitrobłonnika lub do miedzioamonjakalnego roztworu błonnika.

Gustav Bonwitt.
Zastępca: Inż J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.